

направи до нея два твърдѣла, въ които турп войска, която десетъ години наредъ обезпокоюва обиколения градъ, догдѣто най-послѣ Османъ проводи противу него всичката си сила подъ главното управленіе на сына си Урхана, защото той бѣ вече лежжлъ боленъ.

Управительтъ на Бруса, като не можѣ вече да са държи противъ Урхана, прѣдложи да му прѣдаде града ако му са допусти да може да излѣзе изъ него свободно съ всичко що има. Урханъ пріе прѣдложеніето, но съ условіе че ще му са плати за туй тридесетъ тысящи цариградскы жълтицы. Условіе твърдѣ достойно за заблѣжванье поради честитыя и голѣмъ успѣхъ що взима и поради голѣмото богатство което слѣдъ туй са изсипа въ хазната на Османското Царство. Защото тѣзъ голѣма сума за откупуванье, която първы пѣтъ при прѣдаванъето на Бруса са даде въ скоро врѣме, станжла годишно плащанье, съ което христіенскытѣ побѣдени господари обикновенно сж са откупували.

Туй паднж въ рѣцѣтѣ на Османцѣтѣ Бруса, първыя голѣмъ градъ, който Османъ толкозъ желаше за столица, но радостныйтъ гласъ за нейното покореніе получи той малко прѣди смъртъта си. Пристигнж обаче да заржча за да го погребжтъ въ Бруса и да направѣжтъ тозъ градъ столица на държавата.

Османъ живѣ 69 години, царува 25, умрѣ на 10 Авг. 1326 (10 Рамазанъ 726) и го погребохж въ Бруса. Неговытѣ завоеванія, като първа основа на Османската Държава, сж градоветѣ: Кара-Хысаръ, Биледжикъ, Яръ-Хысаръ, Айнегьоль, Ени-Шехиръ, Кюпрю, Кете, Кестель-Хысаръ, Урнусъ-Хысаръ, Лефке, Акчисаръ, Кейве, Текирь-бунарж, т.е. всичка почти Витинія съ главныя ѳ градъ Бруса, и дрѣ.

Царското Правителство и до днесъ пазн сабята и прѣпореца на тозъ завоеватель. Османъ е ималъ рѣцѣ дългы до-подъ-колѣнѣ, коса и брада чърны и лице учърно (мурго), та за туй отнапрѣдъ са назовавалъ *Кара-Османъ*. Отъ него Турцѣтѣ са наричатъ *Османли*.